

Christus resurgens ex mortuis
jam non moritur, mors illi
tra non dominabitur. Rom.VI.9.

Dominica **R**esurrectionis.

AD MATUTINUM.
Paternoster. Ave Maria.
Credo.

V. Dñe, labia mea apé-
ries. Deus in adiutorium.
Glória Patri. Allelúia.

Invitat. Surrexit Dómi-
nus vere, * allelúia. **Psalm.**

Monte, exultemus. 2.

*De pastoors
van het Liber Memorialis*

Pastoor de Crick

Magister Jozef Van den Eynde

Karel Jozef Verschelden

Desiderius Van Gansbeke

Eugeen de Pessemier

August Van der Mijsbrugge

Florent Buckens

Albert Van Overmeire

Antoon Tysmans

en hun opvolgers

Et fólium ejus non d-
fluet : * et ómnia quaecúr-
que fáciat, prosperabúnt
Non sic ímpii, non sic
sed tamquam pulvis, qu-
próciat ventus a fácie ter-
Ideo non resúrgent fr-
in iudício : * neque pe-
tóres in concílio justór-
Quóniam novit Dóm-
viam justórum : * et ite-
piórum peribit.

Añ. Ego sum qui
et cor meum non
cum ímpii, sed in leg-
volúntas mea est, all-
Añ. Postulávi F-
meum, * allelúia : ded-
Gentes, allelúia, in h-
tátem, allelúia.

De Parochieherders

Een korte beschrijving en enkele anekdoten...

130

Bronnen:

- ***Bijdrage tot de parochiale geschiedenis van Haaltert***
Demografische en sociale evolutie van het dorp

*Jozef De Brouwer
De Heemkundige Vereniging "Het Land van
Aalst"*

De Aankondiger - Aalst 1956

- ***Sint-Goriks kerkschatten***
Catalogoog van de tentoonstelling

*Omer Van Cromphaut,
Luk Mertens en Staf Versavel*

Davidfonds-Haaltert 1986

-----FRANSE REVOLUTIE-----

Egidius Gulielmus De Crick

Geboren te Geraadsbergen in 1771, was aanvankelijk monnik (frater Robertus) in de Sint-Adriaansabdij van zijn geboortestad. De religieuze gemeenschap overleefde de Franse Revolutie (1789-1799) niet. De monniken raakten her en der verspreid. De Crick was gedurende enige tijd onderpastoor te Aalst, waar hij in oktober 1798 door de Fransen aangehouden werd en verbannen naar het eiland Ré om in de zoutwinning te werken. Zijn ballingschap duurde tot 21 februari 1800. Hij werd als pastoor van Haaltert aangesteld op 14 januari 1803, en beijverde zich om de materiële en morele schade, veroorzaakt door de Franse Omwenteling, te herstellen.

In 1805 schonk hij verschillende gewaden, die waarschijnlijk afkomstig waren uit de abdij, aan de parochiekerk.

“Ik onderschreven, Robertus De Crick, monnik der gesupprimeerde abdij van Geersberge en actuele pastor van Haaltert, lande van Aelst, arrondissement van Audenaerde, departement van de Schelde, geve aan dezelfde kerk van de prochie van Haaltert volgens last van mijnen comitent onwederroepelijk de volgende effecten:

- *vooreerst een kazuijfel van rode paene met een geborduurd rayon en fijn goudunne gallon*
(zie afbeelding op de kaft en pag. 20, 75 en 142)
- *een dalmatica van diti conditien*
- *nog een zijden roden kazuijfel met cruyse en gouden stof ook met fijne galon afgezet*
- *6 alben met kanten*
- *11 amitten*
- *20 corporale met kant*
- *90 purificatoria waaronder enige met kant*
- *2 nappen voor het grote altaar*
- *2 dito voor kleine altaren*
- *8 ondernappen*
- *16 handwaelkens*
- *een communickleed*
- *2 benedictiedoekjes* (textiel voor de eredienst)
- *6 singels*
- *5 witte palla's*
- *6 handdoeken*
- *en nog wat zou kunnen geemploieert worden*
- *een volut met mantel voor O.L.Vr. op het altaar met zilvere blommen omzet met een gaude blom op de borste*

- 2 dito klederen voor het Kindeke Jezus en nog 2 andere klederen voor hetzelfde dito Kindeken.

Dit alles nochtans op volgende conditie en expressen last van de bij de regeerders der voorzijde prochiekerk van Haaltert tot laeffenisse van de ziele van Francisca De Crick op haren sterfdag en daarna jaerelijk te doen celebreren in dezelfde kerk een jaargetijde met orgel waarvoor de koster en de pastoor zullen betaald worden als naar gewoonte dezelfde jaargetijden zullen tot haar overlijden geschieden voor haar ouders.

23 augustus 1805”

Kort na zijn aanstelling brak een dysenterie-epidemie uit. Pastoor De Crick wijdde zich samen met zijn onderpastoor aan de ziekenzorg. Ze moesten beide hun inzet met de dood bekopen. Bij zijn overlijden op 13 december 1810, liet Pastoor De Crick zijn vermogen testamentair aan de kerk en aan de armen van Haaltert. Voorheen reeds deed hij een schenking op last van een eeuwigdurend jaargetijde voor zijn zuster Francisca en voor hemzelf.

----- OUDE KERK -----

Magister Jozef Van den Eynde

Geboren te Brussel op 10 oktober 1758. Was onder de Franse Revolutie één jaar voortvluchtig in Duitsland.

Werd hier aangesteld als pastoor in 1810 en zou deze taak waarnemen tot 5 januari 1848, wanneer hij overleed op de ouderdom van 90 jaar. Hij was een toegewijd priester die op 80 jarige leeftijd de vergroting van de kerk op zich nam.

In zijn laatste levensjaren leren we hem kennen als iemand die leidde met ijzeren hand, gemakkelijk dreigend met vervolgingen (gerechterlijk), o.m. tegen hen die op het doksaal kwamen zonder toelating, evenals tegen deze die de aan hen voorbehouden deel in de kerk niet innamen.

Hollands Bewind 1815-1830

Vergroting van de kerk

Naast de allernoodzakelijkste herstellings- en opknappingswerken, ging de bekommernis van de pastoor en de kerkfabriek naar de vergroting van de

kerk. De bevolking was immers aangegroeid van 2300 zielen in 1812 tot 3500 in 1837.

Tevergeefs was sinds vele jaren beroep gedaan op de financiële tussenkomst van staat en provincie. Volgens de fabrieksraad (*kerkfabriek*) beschikte de kerk slechts over 1000 Fr. De omhaling bracht 5000 Fr. op... en de uitgaven werden geschat op 16.750,87 Fr., volgens de vergrotingsplannen van de Dendermondse architect Johan Beekman, die in 1838 zonder gevolg naar de Bestendige Deputatie waren gestuurd. Deze laatste oordeelde dat een derde mis de moeilijkheid van het plaatsgebrek zou oplossen. De raad wees deze oplossing van de hand, gezien de kerk slechts ruimte bood voor een parochie van 2000 parochianen. De raad drong aan en vroeg een provinciale toelege van 10.000 Fr., desnoods verdeeld over 1840/41. Op 16 februari 1840 en op 16 januari 1841 werd opnieuw aangedrongen om geldelijke steun voor de vergroting, die toch werd uitgevoerd.

De onkosten van de vergroting werden aanzienlijk verhoogd door wijzigingen aangebracht aan het oorspronkelijk plan door het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen. De verdere nodige afbraak van doksaal, orgel en orgelkast verhoogden de kosten, zodat de raming 33.745,87 Fr. bedroeg. De toelating tot uitvoering van de werken werd verleend bij Koninklijk Besluit van 9 november 1841.

Gezien de meerdere uitgaven steunde de gemeenteraad het verzoek van de kerkfabriek om groter toelagen, dat evenwel steeds opnieuw werd afgewezen.

Bij de vergroting van de kerk in 1844 werd het orgel afgebroken, grondig hersteld en heropgebouwd door de orgelmaker Petrus van Peteghem van Gent, die van de gelegenheid gebruik maakte om een veroordeling uit te spreken over het werk van zijn voorganger.

De hersteller schreef er volgend jaarschrift in:

“Petrus van Peteghem Gandensis hoc organi opus exacte atque enixe refecit” = 1844 De rekening van Van Peteghem begint met de woorden “Vernieuwing en verandering aen d’orgel van Haeltert welke noyt van het begin hunner oorsprong gedogt hebben”: 1060 gulden 3 st. (gewerkt van 14 Juni 1843 - 22 juli 1844).

Karel Jozef Verschelden

Afkomstig van Ronse en opvolger van pastoor Van den Eynde en aangesteld als pastoor van Haaltert zonder de wijk Boekent, die bij Kerksken werd gevoegd, op 13 februari 1848.

Deze pastoor die niet als zeer vrijgevig werd aangezien, droeg toch verder bij aan de verfraaiingswerken van de vergrote kerk.

Hij trad soms manu militari op tegen sommige misbruiken.

Op 9 juni 1850 kregen 4 klokluiders van de pastoor hun ontslag, daar zij “bij de begraafing van de arme lieden te dikwijls onbetamelijk en onvoldoende luiden” (dit spijs een vermaning van april 1849) en werden andere benoemd.

Nog vooraleer de kerk van haar schuld was afgehaakt, werd in 1858 een nieuwe troon aangekocht voor het O.L.Vrouwbeeld (1100 Fr.), in 1852 twee eiken kasten voor de beelden van de H. Anna en de H. Laurentius (450 Fr.) en in 1853 een altaartapijt en drie mahoniehouten koorzetels (1200 Fr.). De schuld was in 1854 afbetaald, zodat in april werd besloten over te gaan tot de buitengewone herstellingswerken binnen de kerk en vernieuwing van de altaren (2100 Fr.). Naast de vernieuwing van het mooiste misornament (100 Fr.) en de aankoop van vier geplatineerde lantaarnen (450 Fr.), werd in 1856 een som van 1500 Fr. uitgeschreven voor twee biechtstoelen, waarvan het plan en de uitwerking de namen dragen van Karel en Benediktus de Kock, van Schendelbeke.

De aankoop van een harmonium in 1860 (460 Fr.), werd gevolgd door de aankoop van een grote klok, wegende 1760 kg (8200 Fr.). In 1861, van een witte kasuifel (500 Fr.), in 1862, en nogmaals van twee biechtstoelen in 1863 (2400 Fr.). In 1864 begonnen tot de nodige herstellingswerken aan de muur van het voorhof en de tuin van de pastorij (1200 Fr.) en de hekkens van het kerkhof (940 Fr.) die uit de brandramp een jaar later werd gered.

In 1865 werden 9 schilderijen in het koor verdoekt en vernieuwd (1150 Fr.), wyl in 1868 een baarkleed en antependium werden aangekocht (953,27 Fr.), evenals de kruisweg, geschilderd door Jos. Meganck van Aalst (1500 Fr.).

Op 14 november 1868 vond in het dorp een gebeurtenis plaats die voor de latere ontwikkeling van uitzonderlijk belang zou blijken, nl. de inhuldiging van het spoor Denderleeuw-Kortrijk, met een halt te Haaltert. Bij deze plechtigheid was ook de muziekmaatschappij van Haaltert, de Verenigde Vrienden, van de partij, samen met een talrijk publiek van de gemeente en omliggende.

De modern tijd deed zijn intrede met de onderaardse riolen in het behuiste gedeelte, langsheen de steenweg van Aalst naar Geraardsbergen, en het plaatsen van lantaarns in de dorpskom. Tot voor enkele jaren verwees hieraan, de naam van de gekende herberg 'de Groene Lantaarn' in nabijheid van het gemeentehuis.

---- KERKBRAND 9 FEBRUARI 1869 ----

Een grote onherstelbare ramp teisterde de parochie op 9 februari 1869 wanneer de kerk afbrandde, ten gevolge van blikseminslag op de toren. Weinig werd uit de kerk gered, gezien pastoor Verschelden verklaarde dat de brand niet zou voortwoeden. Heelaas ook de brandweer van Aalst bleek onmachtig, niet het minst bij gebrek aan water.

Tijdelijk – gedurende een drietal maanden – werd de H. Mis opgedragen in de gemeenteschool. Inmiddels werd een voorlopig houten kerk opgetimmerd.

----- NIEUWE KERK -----

Na beraadslaging werd besloten de kerk af te breken en door een nieuw te vervangen.

Het plan werd opgemaakt door de jonge architect Ferdinand de Noyette, van Gent en werd door de gemeenteraad goedgekeurd op 27 april 1869. Een Koninklijk Besluit van 30 november 1869 bekrachtigde deze goedkeuring.

Het bestek beliep tot 141.750 Fr. De opbouw werd bij openbare aanbesteding toegewezen aan H. Michiels uit Aalst voor 154.750 Fr., die tevens instond voor het opruimen van het puin. Met de afbraak werd een aanvang gemaakt op 19 december 1869; het steken van de grachten voor de fundering begon

op 18 januari 1870 en op 8 februari legden pastoor en burgemeester de eerste steen.

Op 23 september 1872 werd de (nog niet aangeklede) kerk, met luisterrijke plechtigheid door Mgr Bracq, bisschop van Gent, geconsacreerd.

Het grote werk van de heropbouw voltooid, nam de pastoor in 1873 wegens ziekte ontslag en ging op rust naar Ronse, alwaar hij overleed in 1878. Als afscheidsgeschenk schonk hij aan de kerk het hoofdaltaar, zonder retabel (2700 Fr.).

Desiderius Van Gansbeke

Geboren te Sint-Maria-Oudenhove in 1827, kreeg als opvolger van pastoor Verschelden, op 7 augustus 1873, de zware taak in te staan voor de aangepaste meubilering in de neo-gotische kerk.

De grootste moeilijkheden zou hij krijgen door de plaatselijke politieke toestand. Sinds 1864 was Gustaaf van Meldert, voorheen gemeentesecretaris alhier, vertegenwoordiger van 'de liberale gedachte', overwinnaar uit de verkiezingsstrijd gekomen en tot burgemeester aangesteld.

Door een van zijn aanhangers (*dichter Victorien Van de Weghe*) wordt de pastoor ons voorgesteld als 'een heilige man', ... die zich verzet tegen de vrijheidsgedachte, wil dat de mensen bukken voor het geloof en 'den domper zet op' de moderne vooruitgang. In deze, door de politiek verscheurde gemeente, waarin de liberalen* een onbevochten meerderheid behielden tot 1879, wanneer de katholieken onder de leiding van de jonge Lodewijk de Sadeleer** het pleit wonnen met één stem meerderheid en sindsdien de meerderheid ook zouden bewaren, moest Van Gansbeke het parochiaal leven uitbouwen en de nieuwe kerk bemeubelen. Ten volle heeft hij zich aan die taak gewijd, die nog werd verzwaaard door de opbouw van een katholieke school in 1879.***

* Voor Haaltert gaat het om kerkelijk liberalen, zoals blijkt uit de gedichten van Victorien Van de Weghe, tevens romantisch Vlaamsgezind, vrijheidslievend en zelfs sociaal voelend. De dichter bezingt de lof van taal en volk en getuigt voor de liberale antiklerikale geest. Had, als beroepsmilitair, zijn verblijf te Brussel.

** Het was ten tijde van het “gekend” stemmen. Op de wijk Boekent nam een zekere Piet X. een stembriefje van de liberalen; de katholieken beloofden hem zijn huis, zo hij voor hen stemde. Zijn zieke zuster, wonend in de Kattestraat, had een stembriefje voor de katholieken. Vooral eer naar de stemming te gaan, bezocht hij, vergezeld van liberale vrienden, zijn zuster, waar hij het briefje in het geheim omruilde. Op het laatste ogenblik, wist hij zijn ‘bewakers’ te verschalken, wipte de poort van Karel Redant, naast de herberg ‘Het Kanton’ (waar het stembureau was) binnen, vergezeld van leden van de andere partij, bracht hij zijn stem uit voor de katholieke lijst. De laatste bekam de meerderheid met één stem tegenover de lijst van burgemeester van Meldert.

*** De scherpe tegenstelling tussen de twee politieke partijen leidde soms tot betreurenswaardige voorvallen. Zo werd het huis van de gemeentesecretaris Reynaert (liberaal) met drek ingesmeerd. Door wie? De vrouw van de peeeënbrander werd hiervan beschuldigd en werd opgesloten in een verzegelde kamer. Dezelfde nacht werd het huis opnieuw besmeerd. Een proces volgde, waarbij de katholieken – het was onder liberaal bestuur 1878-83 – werden veroordeeld, ... omdat zij de kamer onwettelijk hadden verzegeld! Het proces kostte aan peeeënbrander A. Allemant meer dan 30.000 Fr.

134 De overlevering wil dat de schuldigen allen schielijk overleden, zonder de laatste HH. Sacramenten.

Ook binnen de kerkmuren werden de plaatselijke liberale mandatarissen niet altijd ontzien. Zo de heer van Meldert, die een plaats had vooraan in de kerk. Hij moest de vernedering ondergaan dat bij zijn niet-herkiezing als burgemeester, de suisse met zijn hellebaard de hoed van de communiebank wipte.

Gedurende een paar jaar gaat de belangstelling van de katholieke bevolking naar de oprichting van een vrije katholieke school, die reeds in december 1879 door de deken van Aalst werden ingewijd. De edelmoedigheid van de parochianen kende als het ware geen grenzen.

Naast de vrije school, opgericht langs de Bruulstraat, werd in juli 1881 aanvang gemaakt met de opbouw van het klooster, dat in 1882 was voltooid en een tehuis bood aan vier religieuzen van de orde van de H. Franciscus te Opbrakel. Zij oefenden een grote invloed uit op de geestelijke ontwikkeling van de meisjes.

Pastoor Van Gansbeke overleed op 30 oktober 1882, slechts 55 jaar oud.

Eugeen De Pessemier

Geboren te Oudenaarde 13 januari 1832. Benoemd te Haaltert op 8 november 1882.

Het was een pastoor van zijn tijd en voor zijn tijd. Nu zou men hem voor een eigenaardige pastoor van te lande aanzien, al paste hij nog wonderwel in de levensgewoonten van vóór de Eerste Wereldoorlog. Guitig en rondborstig van aard, zodat hij aan eenieder de waarheid ook de harde mocht zeggen, en ook vrijgevig tegenover de armen.

De pastoor stelde in de praktijk wat menig jubelschrift, bij de inhaling van een nieuwe pastoor, als ideaal voorstelt: “op de preekstoel kort en goed, in de biechtstoel zacht en zoet, voor een korte Mis zijn wij gewis”.

Als anekdote ter illustratie van de spoed waarmee hij de H. Mis opdroeg en dit ook van zijn onderpastors verlangde: bij de aankomst van onderpastoor Ronsse kreeg die de goede raad met de woorden: het was van de kaarsen is te duur, vergeet dat niet! – Wat de “haast” betreft moest hij het evenwel toch afleggen tegen oud-missionaris Arents.

Spottend joviaal kon hij best met zijn parochianen overweg, ook wanneer hij reeds oud was geworden en het roer van de parochie praktisch in handen liet van zijn onderpastors.

Hij voltooide wat zijn voorganger had aangevangen en in de volgende jaren zette hij de verfraaiing van de kerk voort.

Inmiddels waren naast de kleinere lasten, als een paar inbraken in de kerk, de zorgen van de pastoor gericht op de bouw van een wezenhuis en een gasthuis voor de ouden van dagen. Het plan werd opgemaakt door architect Jules Goethals, van Aalst en het bestek beliep ongeveer 40.000 Fr. De eerste steen werd gelegd op 15 oktober 1889. Verder nog: opbouw van een boerderij aan het gasthuis, een verdieping op school en een kapel voor het klooster.

Van mei 1896 tot januari 1897 schilderde Remi Goethals van Gent alle binnemuren van de kerk. De vloed van schenkingen bleef nog enkele jaren duren.

Inmiddels liet de pastoor in 1902 twee huizen bouwen voor de onderpastoors en werd op de Bruul een kapel opgericht voor de H. Jozef, geschonken door de bewoners van de wijk.

Op 8 mei 1904 werd de vrije bewaarschool in Ekent ingewijd, terwijl in 1905 nieuwe klassen werden bijgebouwd voor de lagere school voor de meisjes. De opgesomde activiteit van de pastoor wijst vooral op materiële zorgen, zijn kommer op caritatief gebied, zijn zorg om de opvoeding van de jeugd; maar ook het louter geestelijk welzijn van zijn parochianen ging de pastoor ter harte.

De pastoor die voor de vooruitgang was, liet in 1907 de petroleumverlichting in de kerk vervangen door acetyleenlicht.

Nog een gift in 1912 twee rijk geboduurde rode vanden van het H. Hart en het H. Sacrament, gift van de familie Benoit Van den Bruelle.

De pastoor, door jong en oud bemind, overleed bij het einde van de Eerste Wereldoorlog, op 2 november 1918.

August Van der Mynsbrugge

Geboren te Overboelare 20 juni 1861. Werd, na gedurende drie jaar soldaat te zijn geweest, priester gewijd in 1888. Hij werd op 18 november 1918 pastoor benoemd te Haaltert. Gedurende 25 jaar wijdde hij zich toe aan het geestelijk welzijn van de parochianen en ging op 14 juli 1943 op rust omwille van ziekte.

(+ Haaltert, 23 januari 1951).

De pastoor was een godvruchtig priester, stichtend door zijn voorbeeld, ijverig en stipt in dienst van de kerk, goed en trouw bij ziekenbezoek, mild bij werkelijke nood, maar steeds wantrouwig, zodat hij de naam had – in tegenstelling met zijn onmiddellijke voorganger – niet vrijgevig te zijn. In zijn omgang met de mensen wat hoekig, streng, ja “soms hard”. Uit zijn legerdienst had hij een militair voorkomen bewaard, wat veelal ontstemde. Hij was in tegenstelling met pastoor De Pessemier: traag bij het H. Misoffer, predikte lang... en maakte zich nu en dan wel eens erg boos.

De aanvankelijke mislukking in de parochie, werd

mede veroorzaakt doordat hij zich volledig afzijdig wenste te houden van de dorpspolitiek wat hem steeds door de aan het bewind zijnde katholieke partij werd ten kwade geduid, zo werd hij niet slechts van sympathie voor de tegenpartij verdacht, maar zelf beschuldigd, en men dacht het virus van het liberalisme in zijn familieboom te moeten vaststellen. Die tegenstelling heeft hij nooit volledig weten weg te cijferen, althans bij de oudere politiciers, al bracht de tijd hierin wel enige mildering. De nadelige gevolgen van de oorlog herstellen was de eerste bekommerning van de pastoor. Herdenken, maar vooral herstellen.

Ter herdenking werden op 20 mei 1919 twee gedenkstenen ingemetseld achteraan in de kerk, ter nagedachtenis van de 25 gesneuvelden, de 9 opgeëisten en de ene doodgeschotene.

De pastoor oordeelde dat de parochie ook een parochiehuis nodig had. Daartoe werd op 24 februari 1930 een gedeelte van de hofstede van wijlen Mathilde Arents aangekocht voor de prijs van 60.000 Fr. en tot kring en zaal heringericht. De steun van de bezittende klasse was hierbij zeer gering, maar de pastoor zette gelukkig door!

Het gouden jubileumfeest van de pastoor, op 10 juli 1938, was voor vele parochianen een gelegenheid om uiting te geven aan hun dankbaarheid tegenover de zieleherder. Gezien de pastoor elk persoonlijk geschenk weigerde, werd de omgemaakte som 22.115,10 Fr. aangewend tot modernisering van de elektrische verlichting in de kerk en het plaatsen van luidsprekers. Bij de viering waren de straten omheen de kerk, evenals de kerk zelf, vooral dank zij de zorgen van onderpastoor Claus, prachtig versierd.

Op 8 september 1939 werd de nieuwe wijkschool in Ede ingewijd.

Minder gelukkig was het jaar 1940, wanneer grote stormschade aan dak en vensters van de kerk werd aangericht.

En verder de oorlogsmiseries... Het weghalen van de klokken op 6 juli 1943 trof, de reeds zieke pastoor diep en op 14 juli volgde zijn ontslag.

Onderpastoor Huybrechts deed, onder invloed van de pastoor, in 1920 een poging om op de parochie

Ik hoorde eene stem uit den hemel die tot mij zeide: Schrijf: Zalig zijn de dooden die in den Heer sterven! Van nu af reeds, zegt de H. Geest, zullen zij rusten van hunnen arbeid want hunne werken volgen hen. Boek der verop. xiv.

BID VOOR † DE ZIEL

VAN DEN EERWERDEN HEER

EUGÈNE DE PESSEMIER,
PASTOOR DEZER PAROCHIE,

geboren te Oudenaarde den 13 Januari 1832, opvolgentlijk: surveillant in 't College te Geeraardsbergen 1855, onderpastoor te Steendorp 1858, onderpastoor te Moerseke 1861, onderpastoor te Somergem 1868, pastoor op de Clinge (Waas) 1879, pastoor te Haaltert sedert 8 November 1882 en aldaar godvruchtig overleden den 2 November 1918, versterkt door de HH. Sacramenten der stervenden.

Gansch het volk maakte groote droefheid bij zijne dood en weende bitterlijk, want hij had zich weten nuttig te maken aan allen door voorbeeldigen lever, uitstekende milddadigheid.

Hij was stipt in het volbrengen van zijne priesterlijke plichten. — De kinderen en wezen waren zijne lievelingen; getuige de prachtige scholen en onderlingsgesicht, welke hij opbouwde tot welzijn van jong en oud.

Met vaderlijke rondborstigheid verkondigde hij het woord Gods. Voor de armen was hij een milde weldoener, voor de zieken een edelmoedige vertrooster.

Gij allen die hem gekend hebt, gedenkt zijne ziel voor den Heer; en gij, beminde parochianen van Haaltert, die gedurende 36 jaren zijne lessen ontvangen hebt, blijft getrouwe kinderen Gods, onbepelbaar het woord des levens bewarende tot zijn roem op den dag van Christus.

Zoet Hert van Jesus, wees mijn toevlucht. 300 d. afl.

Dr. Redant, Haaltert.

✠ GEDENK IN UWE GEBEDEN DE ZIEL VAN DEN
EERWAARDEN HEER

August Van der Mijsbrugge
Oud-Pastoor van Haaltert

Hij werd geboren te Overboelaere den 20 Juni 1861, priester gewijd te Gent den 23 Dec. 1888; opvolgentlijk leraar in het college van Oudenaarde, onderpastoor te Asper en Eecloo, pastoor op Sinte Coleta te Gent en sedert 25 Nov 1918 pastoor van Haaltert. Nam ontslag op 14 Juli 1943 en stierf godvruchtig den 23 Januari 1951, gesterkt door de HH. Sacramenten.

Hij is al weldoende voorbij gegaan!

Zijn edelmoedig hart, zijn groten lever, zijn rijk ontwikkelde geest, maakten van deze priester een bekwame leraar, een werkzame onderpastoor en een voorbeeldige Herder.

De eer van God, de zaligheid der zielen hem toevertrouwd, waren het voorwerp zijner zo nauwkeurige bezorgheid en het doel van al zijn werken gedurende zijn lange levensbaan.

O Maria, Koningin der priesters, mijn hart heeft u altijd bemind, mijne tong u altijd geloofd en verheerlijkt.

Bemind bloedverwanten, getrouwe dienstmeid, bemind Zusters van het klooster, hebt dank voor uw genegenheid en zorgen. Vergeet mij niet in uwe gebeden, gij vooral mijn bemind nicht, bruid des Heren.

Bemind parochianen van Haaltert, de ziekte had mij verplicht u te verlaten, maar weet toch dat ik u steeds in het hart heb gedragen. God is er getuige van! Al mijn doen en laten, al mijn woorden en werken, hadden enkel en alleen voor doel de meerdere eer en glorie van God en uw eeuwig welzijn. Daarom ook weest mij in uw gebeden indachtig (woorden van den duurbaren afgestorvene bij zijn diamanten jubelfeest).

Barmhartige Jezus, geef hem de eeuwige rust.

O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor mij.

Drukk. E. Scheerlinck - Haaltert.

Gij zijt priester in eeuwigheid.

Wij danken God voor het leven
van hem die God en mens totaal gegeven was

Zeereerwaarde Heer

ANTOON TYSMANS

eredeken van Haaltert

geboren te Aalst op 15 oktober 1903 en onverwachts,
maar tenvolle voorbereid, tot de heerlijkheid van de
Vader teruggeroepen te Haaltert, op 19 januari 1991.

Priester gewijd te Gent op 2 juni 1928,
leraar aan het St.-Aloysiuscollege te Ninove,
zondagonderpastoor te Aspelare,
onderpastoor te Denderwindeke en Lede,
pastoor te Michelbeke,
Algemeen Directeur van de Hospitaalzusters van
Aalst,
Pastoor-Deken van Haaltert.

De families TYSMANS, DE TROCH, VAN BUEREN,
De hospitaalzusters-Augustinessen van Aalst te
Haaltert,
Z.E.H. Deken en de priesters van het dekenaat
Haaltert
danken U voor uw blijken van meeleven en uw gelovig
gebed.

een patronaat in te voeren in de gebouwen van de latere Sint-Annabakkerij, die evenwel niet centraal genoeg gelegen waren.

Florent Buckens

Geboren te Sint-Maria-Horebeke 11 september 1885. Aalmoezenier in het leger van 1914 tot 1919. Na Viane, Oudenaarde en Nederename pastoor benoemd op 14 juli 1943 te Haaltert.

De pastoor kwam op de parochie terwijl de oorlog ongenadig voortwoedde en nog honderden arbeiders, verwijderd van hun gezin, in de vreemde leefden. Midden al die miserie was het nodig de mensen een hart onder de riem te steken en dienden zij hun toevlucht te zoeken bij God. Daarom werd vanaf 3 september 1943 iedere vrijdag – en dit tot het einde van de oorlog – een plechtige H. Mis opgedragen voor de vrede en om bescherming.

De laatste klok werd weggehaald op 8 november 1943 zodat de parochie nu zonder klokken was, gezien een kleinere, voor vervanging aangeboden, geweigerd werd.

Het naderende einde van de oorlog was ook niet zonder bedreiging. Op 14 juni 1944 vielen een tiental zware bommen op de kouter van Mussenzele, evenwel zonder erge gevolgen.

Op de bevrijding van 3 september 1944 volgde ook hier een golf van wraakgevoelens zonder rechtvaardigheid en naastenliefde.

De inwoners van Haaltert konden in januari 1945 onderdak bieden aan 50 vluchtelingen uit Knokke en in februari aan 500 uit Nederlands-Limburg.

De pastoor ijverde voor een beiaard met 45 klokken die ingehuldigd werd op 15 mei 1955. Een herinrichting van de 'Vlasmis' begankenis in 1954 mondde uit in een speciale verering van de H. Aldegonde.

Albert Van Overmeire

Aangesteld als pastoor van Haaltert op 19 november 1961 en plotseling overleden op 4 februari 1962.

Antoon Tysmans

Op 18 maart 1962 werd pastoor-bestuurder van het stedelijk ziekenhuis te Aalst aangesteld tot pastoor te Haaltert.

Geboren te Aalst op 15 oktober 1903 en er overleden op 19 januari 1991.

Hij voerde alle vernieuwingen waartoe het Tweede Vaticaans Concilie uitnodigde, op een serene manier door.

Dekenij - Haaltert

Bij de herverdeling der dekenijen door het Bisdom (1 januari 1969) werd Haaltert dekenij met volgende parochies "Haaltert – Mere – Nieuwerkerken – Erembodegem- Terjoden – Kerksken – Welle – Denderleeuw en Iddergem" (12 parochies).

In 1981 (rekening houdend met de fusies der gemeenten) gewijzigd: Mere bij de dekenij Lede, Nieuwerkerken - Erembodegem en Terjoden bij Aalst, Denderhoutem en Heldergerem bij Haaltert (10 parochies).

In 1975 werden grote herstellingswerken, o.a. aan de grote venster van de zijbeuk en voegwerken, uitgevoerd.

Antoon Tysmans vierde zijn gouden jubileum op 10 juli 1978.

Deze vrome priester zorgde ook voor het herschilderen van het interieur van de kerk. Door het overschilderen verdween ook de neo-gotische decoratie.

Nadat hij op 2 augustus 1983 zijn intrek nam in het rustoord Sint-Anna en de parochie toevertrouwde aan zijn opvolger, had hij er niet op gerekend nog een lange vervanging voor de boeg te hebben want...

Louis Merckx

Aangesteld op 16 oktober 1983.

Deze pastoor kreeg weinig tijd om vertrouwd te worden met het parochiaal leven.

Na 6 maanden actief apostolaat werd E.H. Merckx door 'n hersenbloeding getroffen en bleef zwaar gehandicapt en zorgbehoevend – hij overleed op 22 april 1986.

De opvolgers

Antoon Tysmans

E.H. Tysmans werd door het bisdom als parochiaal beheerder benoemd tot E.H. Guy De Clercq als pastoor-deken werd aangesteld op 3 augustus 1986.

Guy Declercq

Geboren te Mont-sur-Marchienne op 28 april 1929 en overleden te Ronse op 21 juli 2000. Aangesteld op 3 augustus 1986.

Hij richtte op 25 oktober 1988 de parochieraad op. Deken De Clercq nam ontslag 1 september 1995.

Luc Soens

Op zondag 30 juni 1996 wordt Luc Soens tot nieuwe pastoor en tevens deken van het dekenaat Haaltert, parochiaal beheerder van Sint-Martinus Kerksken.

Heel wat vernieuwingen, aankopen en verfraaiingen werden verwezenlijkt:

- Aankoop van stoelen, tapijt, beelden voor advent en kerststal.
- Nieuwe geluidsinstallatie en verwarming.
- Vernieuwingen bij vormselcatechese, aantal eucharistievieringen en werking parochieploeg.
- Restauratie van dekenij, onderhoudswerken aan dakgoten van de kerk.

Met delen van de verwijderde communiebank werden 2 lezeraars gemaakt.

Een mobiel beiaardklavier (werk van Hubert Verheyen en Roger D'Hondt) is een uniek stuk in onze parochiekerk.

Deken Soens zorgde er ook voor dat het altaar meer naar voor, tot bij de gelovigen, kwam. Ook een veilige trap naar de beiaardkamer werd gerealiseerd.

Na de diefstal in 1999 kwam het beeldje van het hoofdaltaar terug in 2003 maar in 2006 verdween het, samen met een tweede beeldje, opnieuw.

Zowel Pater Jef Annaert, scheutist, als E.Z. Hilona Verloo, die beiden actief zijn in de parochie, vierden hier elk afzonderlijk hun gouden kloosterjubileum.

In 2006 kon het dekenaal secretariaat starten. Elke voormiddag kunnen parochianen terecht bij vrijwillige medewerkers.

Deken Soens liet de parochie aan zijn opvolger op 11 februari 2009. Zelf nam hij de functie van ziekenhuispastor op in AZ Sint-Lucas te Gent.

Willy Vernimmen

Geboren te Waasmunster op 27 augustus 1944 en overleden te Aalst op 2 juni 2011.

Aanstelling op 19 augustus 2009 tot pastoor-deken van het dekenaat Haaltert, pastoor van Haaltert en Kerksken en priester in Heldergerm.

Hij verliet zijn parochie in Zelzate tot spijt van heel wat inwoners. Hij hield van de mensen in dat "rode nest". Heel snel maakte hij ook hier kennis met veel mensen en won de harten met zijn oprechte interesse en zijn humor. Maar ook deze pastoor-deken kreeg al te snel af te rekenen met een onverbidde lijke ziekte.

Paul De Wilde

Aangesteld op zondag 13 november 2011 tot pastoor van de parochies: Sint-Gorik Haaltert, Sint-Martinus Kerksken, Sint-Amandus Heldergerm, Sint-Amandus Denderhoutem en deken van het dekenaat Haaltert - Denderleeuw.

Was onderpastoor geweest te Haaltert en pastoor te Kerksken toen hij in 2011 van uit Impe terug keerde als pastoor-deken.

Door het verminderend aantal parochiepriesters blijven steeds meer parochiekerken enkel voor speciale vieringen beschikbaar en moet een pastoor in meerdere parochies vieringen verzorgen. Hoogtepunt tot nu toe zijn de eucharistievieringen in Kerksken en Haaltert die door de VRT uitgezonden werden.

Op 15 augustus 2016 werden 10 nieuwe dekenaten opgericht en verdween het dekenaat Haaltert. Nu ondergebracht in het nieuwe dekenaat Aalst.

IN DE KERK VAN HAELTERT

BERUSTEN

De volgende Reliquien.

1. Van de kribbe.
2. Van de doeken waerin Jesus heeft gelegen.
3. Van de wiege ons Heere.
4. Der laetste Avondmael-plaets.
5. Der tafel van het laetste Avondmael.
6. Der colonne waeraen Christus is gegeeseld.
7. Van het H. Kruis.
8. Van het graf O. H. J. C.
9. Van O. L. Vrouw.
10. Van het huisken van Lorette.
11. Des H. Gaugericus, patroon der Parochie.
12. Des H. Laurentius.
13. Der H. Moeder Anna.
14. Des H. Rochus.